

سەنئەتی، روشنییەری کارا

بەهەشت و بەهەشتیان

مەندێ اقرأ الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

زانای پایەبەرز

محمد بن صالح العثيمين

و . پشتیوان حسن

بۆدبەزاندنى جۇرۇشا كىتەپ سەردانى: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ الثَّقَافَى)

تەمبىل انواع الكتب راجع: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ الثَّقَافَى)

پىراي دائىلۇد كىتاپچاي مۇتەلەف مىراجىمە: (مُنَقْدَى إِقْرَأَ الثَّقَافَى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

لىككىب (كوردى ، عربى ، فارسى)

به هشت و به هشتیان

وهرگراوه له کتیبی (مجالس شهر رمضان)

له نویسنی

الشیخ محمد بن صالح العثیمین (رحمه الله)

پوخت کردن و وهرگیرانی

پشتیوان حسن

۱۴۳۴ کزجی

چاپی دووهم

بنكه‌ی سهره‌كى بلاقردنه‌وه

سهنه‌رى كارزان ۛ چه‌مچه‌مال ، پشت بازارى دولاره‌كه

۰۷۷۰۷۷۲۶۱۱۴

بنكه‌كانى بلاقردنه‌وه :

كتیبخانه‌ی پیشین - مه‌ولیر .

تۆملرگای شافعی - مه‌ولیر .

کتیبخانه‌ی صومەیب - کۆیه .

کتیبخانه‌ی سوننه : سلیمانی - شه‌قامی مه‌وله‌وی

کتیبخانه‌ی ئیمان - سلیمانی ته‌لای که‌شتی نوح .

کتیبخانه‌ی الاثر - سلیمانی - نزیک مزگه‌وتی دارونا .

کتیبخانه‌ی سیاه - چه‌مچه‌مال - پشت بازارى دولاره‌كه .

کتیبخانه‌ی زانستی به‌سوود - که‌لار

کتیبخانه‌ی کاروانی زانست - کفری

=====

سهرپه‌رشتی چاپ : کتیبخانه و تۆمارگای به‌هه‌شت

که‌لار - نزیک فلکه‌ی ناو بازار - ته‌نیشت چیشتخانه‌ی شیروانه

پیشه‌کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ
يُضِلِّ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أما بعد :

خوێنه‌ری به‌ریز : نهم نامیلکه‌یه‌ی به‌رده‌ستت له دوو به‌شی
سه‌ره‌کی پێک هاتوه :

به‌شی یه‌که‌م : کورته‌یه‌که سه‌باره‌ت به وه‌سفی به‌هشت
وخۆشی و دیمه‌نه بی وینه‌و دل‌رفینه‌کانی له ژێر تیشی نایه‌ته
په‌روژه‌کانی قورئان و فهرمووده سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

به‌شی دووهم : باس ئاكارو سیفاتی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌کات
واته : باس له‌و کارانه ده‌کات که به کردنیان به‌هه‌شت بو
خۆت مسۆگه‌ر ده‌که‌یت .

خوای گه‌وره من و نیوه‌ش بگێڕیت له نه‌هلی به‌هه‌شت
والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

به‌شی یه‌که‌م

وه‌سفی به‌هه‌شت

له ژیر تیشی نایه‌ته پیروژه‌کانی قورنان

و فه‌رمووده سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر

(صلی الله علیه و سلم) .

الحمد لله رب العالمين، والعاقبة للمتقين، ولا عدوان إلا على الظالمين، والصلاة والسلام على إمام الأولين والآخرين، وقائد العُرُ المسجّلين، وعلى آله وأصحابه إلى يوم الدين، أما بعد:

براکام پیشبرکی ودهستپیشخه ری بکه ن بو به دهسته ینانی
 نهو به هشته ی که پانتایه که ی به قد ناسمانه کان وزهویه،
 شتگه لیکی وای تیدایه که نه به چاوبینراوه نه به دلی هیچ
 که سیکدا هاتووه نه که سیش بیستوویه تی، نه و دتا خوای
 پهروه ردگار له م نایه ته پرؤزانه دا به پرونی ده فهرمویت :
 ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا﴾ (الرعد: ۳۵).

واته: وه سف ووینه ی نهو به هشته ی له لایه ن خوای
 میهره بانه وه به خه لکی نیمانداری پاریزکار به لاین دراوه به م
 شیویه یه که: له بن دره خته کانیه وه چه ندین پروبارو چه مه
 ناوی جوان وخواوین ده روا میوه جاتی وسیبهری و سه هندی
 هه مووکاتیه دواپی نایه ونابریته وه.

و ده‌روها ده‌فرمویّت : ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (محمد: ۱۵).

واته: نمونه و سیفه‌تی نه و به‌هشته‌ی به‌خواریزان به‌لین دراوه له‌پاشه‌روژدا پییان بدریّت بهم شیوه‌یه‌یه: پروباری زوری له ناوی خاوین ونه‌گوږاوی بی بونی تیډایه، وه زور پروباری تیډایه له‌شیری سپی وجوان که‌به‌هوی مانه‌وه-وه‌ک شیری دنیا- تامی نه‌گوږاوه (چونکه له‌گوانی ناژهل نایه‌ته‌ده‌ری)، چه‌ندین چه‌م و پروباری تیډایه له‌شهراب و عه‌ره‌قی‌ک- که‌بونه‌وانه‌ی نه‌بخونه‌وه- زور خوش و به‌مه‌زه‌یه واته: دووره له‌هر وه‌سفیکی عه‌ره‌قی دنیا، وه‌چه‌ندان چه‌م و پروباری تیډایه له‌هه‌نگوینی پالاوته‌ویب‌گه‌رد، له‌وی جوړاوجوړی میوه‌یان بو‌ه‌یه، لی‌بوردن و لی‌خوش‌بوونی په‌رو‌رد‌گار‌یشیان بو‌ه‌یه که‌نه‌وه چاک‌ترین شته.

وه ههروههنا دهه فرمویت : ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا
رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ۲۵).

واته: نهی پیغه مبهه ره مژده بده به وانهی که بر وایان به خوا و
پیغه مبهه ره روژی دواپی ههیهو، کرده وهی چاک و په سهنده کان
نه نجام ده دهه که بیگومان به ههشت گه لیکیان بۆهیه،
که چه ندین کانیاو رووبار له ژیر دره خته کانیدا دین و ده چن
هه ره که لهو به ره هم و میوه ی به ههشتانه یان بۆدینن و ده ی چیژن
ده لئین: خوهر ئیستا له مه تان بۆ هیئانین، نه مه هه ره نهو
روزیه بوو که پیشتر پیمان درا دیاره نهو میوه جاته ی
له به ههشتا بۆیان ده هیئری هه موو له چاکی و باشیدا به ره نگ
له یه که ده چن به لام به تام و مه زه له یه که جیاوازن، لهو
به ههشته شدا چه ندین ئافرهت و عاوسه ری پاک و خاوینیان بۆ

ناماده کراوه و به هه تاهه تاییش لهوئ ته میننه وه و ژیانیکی
خوش ده به نه سه ر.

هه روه ها ده فەر مویت : ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ
قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا﴾ (۱۴) وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ
كَانَتْ قَوَارِيرَ (۱۵) قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا تَقْدِيرًا (۱۶)
وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا (۱۷) عَيْنًا فِيهَا
تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا (۱۸) وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا
رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا (۱۹) وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ
نَعِيمًا وَمُلَكًا كَبِيرًا ﴿﴾ (الإنسان: ۱۴-۲۰).

واته: سایه و سببه ری دره خته کانی لیانه و د نزیکه، تا زیاتر
هه ست به خوشی و ریزو حورمه ت بکه ن لیکنر د نه وه و چینی
میوه که شیان ئاسانکراوه بۆیان، له سوراچی و کاسه ی زیودا
شه را بیان به سه ردا ده گیردزی به قاپی زیوین که ده کریتته نه و
کوپ و کاسانه وه نه هرکی مینام شوشه ی تاییه تدا
دروستکراون، هه موو کاسه سوراچی خواردن و خواردنه و دیان

لەشوشەى زیوہ کہ بەئەندازەىە کی جوان و پێویست
 و دلرەفین (ساقیەکان) نامادەیان کردووە بۆیان، شەرابی ئاوێتە
 بەزەنجەفیل و چۆمى سەر سەبیل دەخۆنەووە و پێکیکیان پێ
 دەنۆشرێ تیکەلە کەى زەنجەفیلە، وە لە ئاوی کانیاویکیش
 تیکەلە کراوە کە لەبەر خۆشقووتی پێی دەلێن: سەلسەبیل، وە
 لاوانی کە ھەر بە جوانی دەمێننەووە بە سەریاندا دەگەرێن بۆ
 خزمەتکردنیان شیایى باسە ھەرگیز پیری و ناشرینی و گۆران
 پرویان تی ناکات، ھەرکە دەیانبینی وادەزانیت مروارین و بەو
 ناوہدا بلاو بوونەتەووە، کاتی بە ھەر لایەکی ئەو بە ھەشتەدا
 دەروانیت ناز و نیعمەت و بە ھەریەکی فراوان و مولکیکی
 گەورەى بێ سنوور، واتە نازانی سەیری چی بکەیت و گوی بۆ
 چی بگریت.

ھەر و ھا دەفەر مویت : ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (١٠) لَا تَسْمَعُ فِيهَا
 لَاغِيَةً (١١) فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ (١٢) فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ (١٣)
 وَأَكْوَابٌ دُونُوعَةٌ (١٤) وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ (١٥) وَزَرَابِي
 مَبْنُوتَةٌ﴾ (نەسە).

واته: له ناو به هشتیکی بهرزو بلندان، هیچ قسه و تهیه کی
هیچ و پوچ و بی مانای تیا نابیسن، به دائیم سه رچاوه ی
رهوانی تیدایه، له چند لایه کهوه ناوی خوشقوت دیت
وده چیت، ههروه ها چرپاوسیستم و چند ته ختیکی بهرزو
به نرخی لییه و کورسی له هه موو لایه کهوه به ده وری
کانیاوه که دا ریزکراوه (حور العین) یشی له سه ر دانیشتووه،
وله بهرده میاندا په رداخی جوان ونه خشین دانراوه، وپاله پستی
جوان وپازاوه ی تیا به که به شیویه کی جوان وپه سه ند ریزکراون،
وه قالی وپایه خی ره نگا وپه نگی تیا پا خراوه.

وه ههروه ها ده فهرمویت: ﴿يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ
ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ (الحج: ۲۳).

واته: خشلدارده کرین نه ویدا به بازنی زیر و مرواری وجل و بهرگی
نه ویشیان هه وریشمه.

هروه ها ده فرمویت : ﴿عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ
وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
طَهُورًا﴾ (الإنسان: ۲۱).

واته : له به ریاندايه پوشاکي له ناوری شمی قه شهنگ ونه رم ونول
وجوان سهوزی تهنک، که به سه ر ناوری شمی نه ستووردا له به ریان
کردووه، رازی تراوه تهوه به بازن وده سته بندی زیو
وه په روه رد گاریان شه رابیکی پاک وپوخت و خاوی نیان
پیده نو شی.

هروه ها ده فرمویت : ﴿مُتَكِّينَ عَلَى رُفْرٍ خُضْرٍ
وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ﴾ (الرحمن: ۷۶). واته : له سه ر پشته سهوزو قالی
نایاب - که وینه یان له دونیادا نه - شانیان داداوه.

هروه ها ده فرمویت : ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ (۵۱)
فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۲) يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ
مُتَقَابِلِينَ (۵۳) كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِخُورٍ عَيْنٍ (۵۴) يَدْعُونَ
فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ﴾ (الدخان).

واته: بینگومان پاریزگاران له جیگایه کی هیمن و ناسایشدان،
له ناو چهندان باخ و سهرچاوه دان، له بهر نه کهن له ئاوریشم و
حهیری ناسک و نه ستور هه موو بهرامبهری یه کن له کۆری
دانیشته کانیاندا، ههروه ها وه سفمان کرد بۆت، هاو جوتمان
کردوون، به ژنانی سپی، چاو گه و ره، داوا ده کهن له
به هه شتانه دا هه ر جوړه میوه یه ک هزی لی بکهن بی ترس له
مردن و له هه ر شتیکی تر.

له نایه تیکی تر دا ده فهرمویت : ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
مُسْلِمِينَ﴾ (٦٩) ادْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
(٧٠) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَاَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا
تَشْتَهِيهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (٧١)
وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي اُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (٧٢) لَكُمْ
فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُونَ (٧٣) اِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي
عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿(الزخرف)

واته: بنده کاتم نهوانم که بهنایه ته کاغان پروایان هیناوهو،
 ملکه چی همر فرمانی خویمان بوون، له پاشه پروژدا پییان
 دهوتری: بچنه بههشتهوه خوستان وژنه کانتان له وپه پری
 کامه رانی وخوشحالی و دلشادیدا، جا که نیشته چی بوون
 له بههشتهدا کاسی زیرینی پر له خواردن و جامی پر له شهرباب
 به سهریاندا نه گه پرنری ههرچیش دل حزی لیبکاو چاو چیژی
 لی بهری له ویدا هییه و نیوهش بههته هتایی تییدا
 نه میننه وه، پییان نهوتری: نه مه نهو بههشتهیه که بههوی
 کاره چاکه کانتانه وه پیتان دراو به میرات پیتان برا واته مافی
 خوستانه، میوهی زوری جورا و جوری تییدا هییه بوستان لییان
 دهخون، بیگومان تاوانباران له سزای دوزه خدان بهه میشه یی.

له نایه تیکی تردا ده فرمویت: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ
 لَمْ يَطْمِئْنَنْ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ (۵۶) فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ (۵۷) كَاتِبُنَ الْيَاقُوتِ وَالْمَرْجَانِ﴾ (الرحمن)

واته: ژنانیکیان تیدایه تنها سه‌یری می‌رده‌کانی خویان ده‌کهن
به‌ر له‌و می‌رده به‌هشتیان‌ه‌یان که‌سی له‌ناده‌می وله‌جنی
له‌گه‌لیان جووت نه‌بووه، جا به‌کام نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته‌کانی
په‌روه‌د‌گارتان باوه‌ر‌ناکهن؟ خو‌ریه‌کان له‌ جوانی وساف
وسو‌وریدا ده‌لیت یا‌قوت وشیلانن.

ه‌روه‌ها له‌ ه‌مان سو‌ره‌تدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ
حِسَانٌ (۷۰) فَبَآئِيَ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۷۱) خُورٌ
مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (الرحمن)

واته: ژنانی ره‌وشت شیرین و‌رو‌خسار جوانیان تیدایه، جا
به‌کام نیعمه‌ت له‌ نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌د‌گارتان باوه‌ر‌ناکهن؟
ژنانی سپی چاو‌ره‌شن له‌ناو خپ‌وه‌ت و‌چا‌د‌ره‌کاندا ده‌ر‌نا‌چن.

یان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةٍ
أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (السجدة: ۱۷).

واته: نی‌تر هی‌چ که‌سی نازانی چ‌پا‌دا‌شتی‌کی گ‌رن‌کیان بو
دا‌شا‌را‌وه له‌هو‌یه‌کانی خو‌شی وشادی چا‌وان ود‌ل نارامی

له پاداشتی نهو کارانه دا نه بامیانداون و خویان بو ماندوو کردوو.

ههروه ها ده فەرمویت : ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (یونس: ۲۶).

واته: بو نه وانهش چاکه ده کهن پاداشتی زوڑچاک و به ههشت ههیه و زیاد له وهش دیتنی پرووی پیرۆزی خوای میهره بان و ته ماشاکرنی، تۆزو غوبارو سه رشۆری له ده م و چاویان نانیشی هه رچۆنی له ده م و چاوی دۆزه خیه کان ده نیشی نه وانه یارانێ به هه شتن و به هه تاهه تاییش تییدا ده میننه وه و لییده رناچن.

خوینهرانی به ریز: نایهت و فەرمايشتی خوای کار جوان سه بارهت به وه سف و باسی به ههشت زۆرن و له قورئانه کهیدا له زۆر شویندا باسی فەرمووه، که هه ر له قورئان ده کهوی گوزارشت له وه ها شوینیکی به چاو نه بینراویکات و بیهیئیه پیش چاو، ته نانهت و ورده کاریه کانیشی باس ده کات، له توانای

هیچ کەسیکدا نیه بهو جوانیه باسی لێوه بکات هەرچهنده زیرهك و به تواناش بیټ و رهوانگۆش بیټ، بۆیه ئیمهش زیاتر په نامان بردۆته بهر قورئان بۆ ئهو مه بهسته.

ئێستاش دێینه خزمهت فەرمووده کانی پیغه مبهەر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی به ههشتمان بۆ بکات، ئهو پیغه مبههری که به ههشتی به چاوی خۆی بینیهو زانترین که سه بهو باسه، خوای گهوره بمانگیرێ له سهرنشینانی به ههشت.

ئه بهو ههیه رهزای خوای لێ بێ ده فەرمویت: وتمان ئه ی پیغه مبههری خوا باسی به ههشت و دیواره کانیمان بۆ بکه، ئه ویش فەرمووی :

((لَبَنَةٌ ذَمَبٍ وَلَبَنَةٌ فِضَّةٍ ، وَمِلَاطُهَا الْمِسْكُ ، وَحَصْبَاؤُهَا الذُّلُوفُ وَالْيَاقُوتُ ، وَثَرَابُهَا الزَّرْعَفَرَانُ ، مَنْ يَدْخُلُهَا يَنْعَمُ وَلَا يَأْسُ ، وَيَخْلُدُ لَا يَمُوتُ ، لَا تَبْلَى ثِيَابُهُ وَلَا يَفْنَى شَبَابُهُ)) [رواه احمد والترمذی].

واته: خشتیکی ئالتونه و خشتیکی زیوه، خۆله که ی میسکه، بهردو چهو که ی مرواری و یاقوته، تۆزه که ی زه عفهرانه،

نه‌وی بجیته ناویه‌وه خوشحال و خوشگوزدران ده‌بی و هه‌رگیز
بیزارنابی، وه به‌هه‌میشه‌یی ده‌مینیتیه‌وه وزیندوه و نامریت،
جلویه‌رگه‌کی کۆن نابی و گه‌نجیته‌کی ناروات.

(خالد) ی کوری (عمیر العدوی) ده‌لی: (عوتبه) ی کوری
(غزوان) (خوای لی رازی بیت) و تاریکی بو‌داین، سوپاس و
ستایشی خوای کرد و پاشان فه‌رمووی: ((أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ الدُّنْيَا
قَدْ أَذْنَتْ بَصْرَمَ، وَوَلَّتْ حَذَاءَ، وَلَمْ يَبْقَ مِنْهَا إِلَّا صُبَابَةٌ
كَصَبَابَةِ الْإِنَاءِ يَتَصَابُهَا صَاحِبُهَا، وَإِنَّكُمْ مُنْتَقِلُونَ مِنْهَا إِلَى دَارٍ
لَا زَوَالَ لَهَا، فَانْتَقِلُوا بِخَيْرٍ مَا بِحَضْرَتِكُمْ، وَلَقَدْ ذُكِّرَ لَنَا أَنَّ مَا
بَيْنَ مِصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِعِ الْجَنَّةِ مَسِيرَةُ أَرْبَعِينَ سَنَةً، وَلَيَأْتِيَنَّ
عَلَيْهَا يَوْمٌ وَهُوَ كَظِيظٍ مِنَ الرَّحَامِ)) (رواه مسلم).

واته: له‌پاشان بزائن که دنیا تازه بریاری خوا حافیزی داوه‌وه،
پشت پیی لی‌هه‌ل‌کردوه، نه‌وی لیی ماوه‌ته‌وه وه‌ک چۆره
ئاویک وایه له‌قاییکدا، که‌ناوه‌نه‌کی بیرپژیت، بزائن که ئیوه
ده‌گوێزنه‌وه به‌ره‌و خانه‌یه‌ک که ته‌واو بوونی نیه، که وابوو

به چاکترین توویشووه به جیبیلن، چونکه نیمه بزمان
باسکراوه که نیوانی هردوو لاشیپانی دهروازهی به هشت چل
سال رپییه، له گهل نهویشدا رپوژیک دیت جمعی دیت له
عهشامدا.

وه له سه هلی کوری سه عده وه ده گیرپته وه ده لیت: پیغه مبهری
خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَّةُ
أَبْوَابٍ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ، لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا
الصَّائِمُونَ)) [متفق علیه] واته: به هشت هشت ده رگای هیه،
ده رگایه کی پیی ده وتری په یان ته نها رپوژووه وانا پیتدا ده وونه
ژووره وه.

وه نه بوهوره یرد ده گیرپته وه که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ
لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ ، بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ النَّبَرْدُوسَ ، فَإِنَّهُ وَسَطُ الْجَنَّةِ
وَأَعْلَى الْجَنَّةِ ، مِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ)) [رواه
البخاري]

واته: به‌هشت سهد پله‌یه خوی گه‌وره ناماده‌ی کردووه بۆ
 تیکۆشه‌رانی ریبازه‌که‌ی، نیوان دوو پله وه‌کو نیوان ناسمان
 وزه‌وی وایه، جا نه‌گهر داواتان له‌خواکرد شه‌وا داوای
 فیرده‌وسی لی بکه‌ن چونکه شه‌وه به‌رزترین ولوتکه‌ی به‌هشته
 پرووباره‌کانی به‌هشتیش له‌ویوه سه‌رچاوه‌ده‌گرن وه‌له‌ده‌قولین
 و سه‌روه‌هیشی عهرشی خوی په‌روه‌ردگاره.

وه‌له نه‌بی سه‌عیده‌وه (رضی الله عنه) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری
 خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ((إِنْ أَهْلَ الْجَنَّةِ
 لَيَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْعَرْفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا تَتَرَاءَوْنَ الْكَوْكَبَ الدَّرِّيَّ
 الْعَابِرَ مِنَ الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوِ الْمَغْرِبِ، لِيَتَفَاضَلَ مَا بَيْنَهُمْ)).
 قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ، لَا يَلُغُهَا غَيْرُهُمْ؟
 قَالَ: (بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَلُّوا
 الْمُرْسَلِينَ)). [صحیح مسلم]

واته: به‌هشتیه‌کان باله‌خانه نشینه‌کانی سه‌رو خزیان
 ده‌بینن. {هه‌ره‌ك چۆن نیوه شه‌وه‌ستیره‌د ره‌وشاوه‌ده‌بینن كه

له ناسۆی خۆر هه‌لات به‌ره و ئاوابوون ده‌چیت، له‌به‌ر
به‌رزوبلندی پله‌ی نه‌وان له‌ مانیت. وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری
خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ته‌مه‌ پله‌وپایه‌ی پیغه‌مبه‌رانه
جگه‌ له‌وان که‌س پیتی ناگات؟ فه‌رمووی: (به‌لّی سویند به‌و
که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ پیاوانی‌کن باوه‌ریان به‌خوا
هی‌ناوه‌و پیغه‌مبه‌رانیان به‌راست زانیوه‌و {پیتیان ده‌گه‌ن}.

وه‌ هه‌روه‌ها ته‌بی مالکی ته‌شعه‌ری ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری
خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووی: ((إِنْ فِي الْحِجَّةِ غُرَفًا
يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ بَاطِنِهَا ، وَ بَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرُهَا ، أَعَدَّهَا اللّٰهُ
لِمَنْ : أَطْعَمَ الطَّعَامَ ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ ، وَصَلَّى بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ
نِيَامَ)) (رواه الترمذي عن علي وصححه الألباني).

واته‌: له‌به‌هه‌شتدا ژوورگه‌لی‌ک هه‌ن له‌دیوی ناوه‌وه‌یه‌وه
ده‌ره‌وه‌ی دیاره‌ وه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌یشه‌وه‌ ناوه‌وه‌ی دیاره‌ خوا‌ی گه‌وره
ناماده‌ی کردووه‌ بۆ ته‌وانه‌ی که‌ خواردن ده‌دن و پۆژوو ده‌گرن
وشه‌ونویژ ده‌که‌ن له‌کاتی‌کدا خه‌لکی خه‌وتوون.

و له (أبو موسى) (خوای لى رازی بیت) ده لیت:
 پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہرموویہ تی :
 ((فِي الْجَنَّةِ حَيْمَةٌ مِنْ لَوْلُؤَةٍ مُجَوَّفَةٍ، عَرْضُهَا سِتُونَ مِيلًا، فِي
 كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ مَا يَرَوْنَ الْآخَرِينَ، يَطُوفُ عَلَيْهِمُ
 الْمُؤْمِنُونَ)). [متفق عليه]

واته : (له به هشتا ختوه تیک هدیہ له مرواری ناو بوش،
 پانیہ کھی شہست میلہ، لہ ہر سوچی کیدا هاوسہ ریکی
 تیدایہ، نہوانی دیکہ نابینن، پروادار به سہریاندا ده گہریت).
 له صحیحی موسلمدا هاتووہ کہ نہ بوہورہ یرہ (خوای لى
 رازی بیت) ده لیت: پیغمبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 فہرموویہ تی :

((أَوَّلُ زُمْرَةٍ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ
 الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ عَلَى أَشَدِّ نَجَمٍ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً، ثُمَّ
 هُمْ بَعْدَ ذَلِكَ مَنَازِلُ، لَا يَتَعَوَّطُونَ وَلَا يُولُونَ، وَلَا يَمْتَحِطُونَ
 وَلَا يَزُقُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَمَحَامِرُهُمُ الْاَلْوَةُ، وَرَشْحُهُمْ

الْمِسْكُ، أَخْلَقَهُمْ عَلَى خُلُقٍ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى طُولِ أَبْيِهِمْ
آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا)).

له گيترانه‌ويه کي تردا بهم شيويه هاتووه : ((لا اخْتِلَافَ
بَيْنَهُمْ وَلَا تَبَاغُضَ، قُلُوبُهُمْ قَلْبٌ وَاحِدٌ يُسَبِّحُونَ اللَّهَ بُكْرَةً
وَعَشِيًّا)) له گيترانه‌ويه کي تردا ((وأزواجهم الحور العين))

واته : (أبو هريره) (پازی خوی لی پازی بیت) ده‌لی:
پیغه مبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (یه که مین
کۆمه‌ل له نومه تم که ده‌چنه به‌هسته‌وه، له‌سه‌ر شیوه‌ی
مانگی شه‌وی چواردنه، له‌پاشان نه‌وانه‌ی له دوايانه‌وه دین
له‌سه‌ر شیوه‌ی پرشنگدارترین نه‌ستیره‌ن له ناسمانا، نه‌وانه‌ی
دوای نه‌وانیش چهند پله‌یه‌کن، نه‌میز ده‌که‌ن و نه‌پیسایی و،
نه‌چلمیان هدیّه و نه‌به‌لغم، شانیه‌یان له زیړه و، بخوردانیان
دار عوده، نارہ‌قیان میسکه، خوورپه‌شتیان یه‌ک خوورپه‌شته
له‌سه‌ر بالائی باوکه ناده‌میان شه‌ست مه‌ترن).

هدهدها له هه مان سه رچاوه دا له جابره وه، پیغه مبهری خوا
 (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرمویت : ((إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ
 فِيهَا ، وَيَشْرَبُونَ ، وَلَا يَتَقَلَّبُونَ ، وَلَا يَتَمَخَّطُونَ ، وَلَا يَبُولُونَ
 " قَالَ : فَمَا بَالُ الطَّعَامِ ؟ قَالَ : " جُشَاءٌ وَرَشْحٌ كَرَشْحِ
 الْمِسْكِ ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّحْمِيدَ ، كَمَا تُلْهَمُونَ النَّفْسَ))
 واتە : (بەردەوام بە هەشتیە کان لە بە هەشتا دەخۆن و
 دەخۆنەوه، نە پیسایى دەکەن نە چلیمان هەیه و، نە میز
 دەکەن، بە لکو پاشەڕۆکی خواردنیان جوړه قرقینەیه که بۆنى
 هەر له بۆنى میسک دەچیت. سوپاس و ستایشی خوا دەکەن
 وەك چۆن ئیوه هەناسە دەدەن).

وہ له زەیدی کورێ ئەر قەمەوه، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فەرمویت : ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنْ أَحَدَهُمْ
 (أَهْلُ الْجَنَّةِ) لَيُعْطَى قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ وَالْجِمَاعِ
 وَالشَّهْوَةِ ، تَكُونُ حَاجَةً أَحَدِهِمْ رَشْحًا يَفِيضُ مِنْ جُلُودِهِمْ كَرَشْحِ
 الْمِسْكِ فَيُضْمِرُ بَطْنُهُ)) . [أخرجه أحمد والنسائي ، قال المنذري في الترغيب والترهيب
 رواه محتج بهم ، في الصحيح ، ورواه الطبراني بإسناد صحيح وابن حبان في صحيحه والحاكم]

واته: سویند بهو که سدی که نه فسی محمدی به دهسته
همریه کیك له بههشتیه کان هیژوتوانای سه د پیاوی پی
ده دریت له خواردن و خواردنه وه جیماع و ناره زوو، وه
پاشه پژی همریه کیکیان له شیوهی ناره قکردنه وه له پیستدا
ده ده چیت وه کو بونی میسک و ورگیشی خالی ده بیت.

وه له نه سه وه (پازی خوی لی پازی بیت)، پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده نه رمویت: ((لَقَابُ قَوْسٍ أَحَدِكُمْ ،
أَوْ مَوْضِعُ قَدَمٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَلَوْ أَنَّ امْرَأَةً
مِنْ نِسَاءِ الْجَنَّةِ أَطْلَعَتْ إِلَى الْأَرْضِ لَأَضَاءَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَّتْ
مَا بَيْنَهُمَا رِيحًا وَلَنَصِيفُهَا) (بَعْنِي الْخِمَارَ) خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا
فِيهَا)) [البخاري]

واته: شوینیک ته وه نه سدی دووری نی، ان هه ردوو سه ری
که وانه کانتان ، یان شوینی ته وه نه سدی پیتان له بههشتدا
چاکتره له دنیا و ته وه یش که تییدا به ، وه ته گهر ناره تیک
له ناره ته کانی بههشت سهیری سه ره زهوی بکات نیوان

هردو کیانی روناک ده کرده و پری ده کرد له بونی خوش ، و سه رپوشه که شی چاکتره له هه موو دونیاو نه وهش که تییدایه .
وه له نه سه وه رازی خوا ی لی رازی بیت ، پیغه مبهری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت :

((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَسُوقًا يَأْتُونَهَا كُلُّ جُمُعَةٍ، فَتَهُبُّ رِيحُ الشَّمَالِ
فَتَحْثُو فِي وُجُوهِهِمْ وَيَبَاهِمُ، فَيَزْدَادُونَ حُسْنًا وَجَمَالًا،
فَيَرْجِعُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ فَيَقُولُونَ لَهُمْ : وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا
حُسْنًا وَجَمَالًا، فَيَقُولُونَ: وَأَنْتُمْ وَاللَّهِ لَقَدْ أَزْدَدْتُمْ بَعْدَنَا حُسْنًا
وَجَمَالًا)) [رواه المسلم].

واته : له به هه شتدا بازارێك ههیه به هه شتیه کان هه موو رپوژانی
هه یینهك بۆی ده چن بای باکوور : هه دات له ده م
وچاو که لپه له کانیاں به هۆیه وه جوانی وشووخ وشه نگیان
زیاترده بیت ، جا که ده گه رپینه وه بۆلای هاوسه ره کانیاں پیاں
ده لێن ؛ سویند به خوا دوا ی تیمه جوانیتان زۆر تر به وه ،

نه مانیش به هه مان شیوه به وان ده لێن: سویند به خوا نیوهش
جوانی و شوخ و شهنگیتان زیادی کردوه.

له هه مان سه رچاوه، له ته بی سه عیده وه، پیغه مبه ری خوا
(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی: ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ
يُنَادِي مُنَادٍ: إِنَّ لَكُمْ أَنْ تَصِحُّوا فَلَا تَسْقُمُوا أَبَدًا وَإِنَّ لَكُمْ
أَنْ تَحْيَوْا فَلَا تَمُوتُوا أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَشْبُوا فَلَا تَهْرُمُوا
أَبَدًا، وَإِنَّ لَكُمْ أَنْ تَنْعَمُوا فَلَا تَبْأَسُوا أَبَدًا وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ ﴿وَتُودُوا أَنْ تُلَكُمُ الْجَنَّةُ أَوْ رِثْمُهَا بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾ | الأعراف: ٤٣ |.

واته: کاتی که نه هلی به ههشت ده رونه به ههشت بانگ که ریک
بانگ ده کات و ده لیت: نهی به ههشتیه کان نیت له به ههشتدا
لهش ساغن و هه رگیز نه خوش ناکه ون وه زیندوون و هه رگیز
نامن وه هه میسه گهجن و هه رگیز پیرولاواز نابن وه هه میسه
له خوش حالیدان و هه رگیز بیزار نابن، نه مهش فه رموودنه خوی
په روه ردگاره که ده فه رمویت: جا که به ههشت ده بینن له لایهن

فریشته گانه وه بانگ ده کرین و پیان ده گوتری نهم به هه شته
ته وه بوو که به لیتان پیدرابوو و ته مپو به هوئی ته و کارو کرده وه
چا گانه وه له دنیا دا نه بجامتان دان پیتان دراو بوونه خاوه نی.

وه له بوخاری و موسلیمدا هاتوو له نه بوهورهیره وه،
پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی :

((قَالَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ : اَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصّٰلِحِيْنَ مَا لَا عَيْنٌ
رَأَتْ ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ ، وَاَقْرَعُوا
اِنْ شِئْتُمْ قَوْلَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ
قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [السجدة: ۱۷].

واته: خوای گه وه ده فهرمویت: به هه شتی کم بو به نده
چا که کانم ناماده کردوو که به چاو نه بیستراوه و به گوی
نه بیستراوه و به دلئی هیچ که سیشدا نه هاتوو، نه گهر ویستان
نهم نایه ته بخویننه وه (نیتر هیچ که سیك نازانی چ پاداشتیکی
گرنگیان بو دشاراو له دویه کانی خویش و شادی چاو و دل.

نارامی له پاداشتی نه و کارانه دا نه نجامیان دا و خویانیان بو ماندوو کردوو. ﴿

و له صوهه یبه وه په زای خوی لی بی، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فمرموی : ((إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ ، نَادَى مُنَادٌ : يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ ، إِنْ لَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ مَوْعِدًا يُرِيدُ أَنْ يُنْزِلَكُمْوهُ . فَيَقُولُونَ : مَا هُوَ ؟ أَلَمْ يَثْقُلْ مَوَازِينَنَا ، وَبَيَّضَ وُجُوهَنَا ، وَيُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ ، وَيُزْهِقَنَا عَنِ النَّارِ ؟ قَالَ فَيُكْشَفُ هُمْ الْحِجَابَ فَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ ، فَوَاللّٰهِ مَا أَعْطَاهُمُ اللّٰهُ شَيْئًا أَحَبُّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَيْهِ وَلَا أَقَرُّ لَأَعْيُنِهِمْ مِنْهُ)) [رواه مسلم].

واته: کاتیک که به هشتیه کان ددرینه به هشته وه، بانگه ریک بانگ ده کات و ده لیت: نهی به هشتیه کان! په یانیکتان لای خواهه یه نه یه وی بوتانی جی به جی بکات، نه وانیش ده لیتن: نه وه چی بیت؟ مه گهر خوا تهرارزوی چاکه کاغانی قورس نه کردوو و پرومانی سپی نه کردوو و له ناگری دوزه خیش قوتارمانی نه کردوو؟ نه فسر موی: خوی گه وره په رده و حجاب که لاده بات و نه وانیش سهیری خوی گه وره

ده کهن، سویند به خوا هیچ شتیکیان پینه دراوه نه و ندهی نه و
سهیر کردنه یان بو خوی پروهردگار خوش و ناسووده بیت
به لایانه وه و خوشبهختیان بکات.

وه له فهرمووده که ی نه بو سعیدی خودریدا ره زای خوی لی
بی هاتوه، که خوی پروهردگار به به هشتیه کان ده فهرمویت
: ((أَجِلُ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي ، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا))
واته: ره زامه ندی منتان بو حه لال بووه ئیر هرگیز لیان
تور دنابم.

اللهم ارزقنا الخلد في جناتك، وأحل علينا فيها رضوانك، وارزقنا
لذة النظر إلى وجهك والشوق إلى لقائك من غير ضراءٍ مُمْسِرةٍ
ولا فتنةٍ مُضِلَّةٍ، اللهم صلِّ وسلم وبارك على عبدك ونبيك
محمدٍ وعلى آله وأصحابه أجمعين.

بهشی دووهم

ئاكار و سيفاتى
به هه شتیه كان

خوینهرانی به‌رِیزو یه‌ک‌خواپه‌رست نه‌وه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه تا
 ئیستا خویندتانه‌وه‌و به‌رچاوتان که‌وت بریتی بوو له وه‌سفی
 به‌هشت و خوشی و دیمه‌نه بی وینه‌و دل‌پینه‌کانی، سویند
 به‌خوا شایسته‌و شایه‌نی نه‌وه‌یه که کاری بۆبکری و کوششی
 له‌پیناودا بکری، وکی برکیی بۆبکری، جا نه‌گه‌ر پرسیار
 بکه‌ی له ریگه‌و شیوازو ریچکه‌ی گه‌یشتن به‌و به‌هشته، نه‌وا
 خوای میهره‌بان له قورئانه پیروزه‌که‌ی دا باسی فهرمووه
 بو‌مان و ده‌فهرمویت :

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
 وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ
 وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ
 إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (آل
 عمران).

واته: په‌له‌و چه‌سپانی بکه‌ن بۆ کردنی نه‌وشتانه نه‌بنه هوی
 لی‌بوردنی په‌روه‌ردگارتان وچوونه به‌هشتی‌کی فراوانی واوه
 که: هه‌ر پانتاییه‌که‌ی به‌ئەندازه‌ی ئاسمانه‌کان وزه‌ویه که
 ناماده‌کراوه بۆ پارێزکاران، که سیفاتە‌کانیان نه‌مانه‌یه:
 له‌خۆشی و ناخۆشی و بپوون و نه‌بووندا ئه‌وان دارایی ده‌به‌خشن
 و ڕق و غه‌زه‌بی خۆیان له‌کاتی توو‌په‌ییدا ده‌خۆنه‌وه‌و کاری
 پیناکه‌ن وله‌هه‌له‌ی مه‌ردم خۆش ده‌بن و تۆ‌له‌ناسینن خواش
 خیرخوازانی خۆشه‌وێت، هه‌ر که کاریکی دزیو ناشرین بکه‌ن
 واته گونا‌هی‌ک ئه‌نجام بده‌ن یان سته‌م له‌ خۆیان بکه‌ن واته
 گونا‌هی بچووک بکه‌ن به‌تالوو‌که‌وپه‌له‌ یادی خوا ده‌که‌نه‌وه‌و
 داوای لی‌بوردن له‌ گونا‌هه‌‌کانیان ده‌که‌ن جا ده‌بی بی‌جگه‌ له‌خوا
 ک‌ی تاوان و گونا‌ه بی‌وش‌ی؟ جا ئه‌وانه له‌سه‌ر تاوان و گونا‌هی که
 زانیویانه هه‌له‌یه سوورو به‌رده‌وام نین.

ئهوهی لهم ئایه ته دا باسکرا چهند سیفیه و ئاکاریکی
ئههلی به ههشت بو، و له خواره وه به پوونی دیاریان
ده کهین:

سیفیه تی یه کهم: ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ واته: خۆپاریزه ران یان
پاریزکاران، نهوانه ی خۆیان له خهشم و سزای خوا ده پاریزن،
ئهوهش به دروستکردنی بهر بهست و قه لغانیک ده بیست له نیتوان
خۆیان و سزاو رقی خوادا له کاتی کدا ئه و بهر بهسته دروست
ده بیست به: جینه جی کردنی نهوانه ی فهرمانیان پیکراوه وه که
گوپرایه لیه که بو خواو پاشان به چاوه پروانی پاداشته وه، وه
دوور کهوتنه وه له نهوانه ی که نه هیان لیکراوه دیسان وه که
گوپرایه لیه که بو خواو ترسیک له سزاو تۆله ی خوا.

سیفیه تی هوه م: ﴿الَّذِينَ يُتَفَقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾
نهوانه جوړه کهسانیکن که مال ده به خشن به و شیوازه ی که
داخوازیان لیکراوه تییدا له زه کات و سه ده قات و به خشه کانی
تر بو نهوانه ی که مافیان به سه ریانه وه ههیه، وه که به خشی:

له کاتی جیهادو تیگۆشانداو ریگاکانی تری خیر که له خوشی و ناخوشیدا ده به خشن، له کاتی خوشی و به خته وهریدا وایان لی ناکات که مال و سامانیان خوش بویت و به ره و رهزیلی و ده سگریژی بیانات بو نه وهی زیادبکات، و له کاتی ناخوشی و تنگانه شدا وایان لی نایهت که دهستی پیوه بگرن و له ترسی نه وهی نه وهک پیویستیان پیی بکه ویت بویه نه به خشن.

سیفه تی سییه م: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ﴾ نه وانن که خویان ده گرن له کاتی تورده بوونیاندا سته م ناکهن و ده سدریژی ناکه نه سهر کهسانی به زان بهریان له و ساتانه دا، به لکو به نارامن و خۆراگرن.

سیفه تی چواره م: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ نه وانن که له و خه لکانه خوش ده بن که سته میشیان لیان کردووه و دهستی ناره وایان بو درێژکردوون، بو مافی خویان تۆله ناسینن له کاتی که دا توانایشیان هیه (له بیده سه لاتیدانیه) چونکه

کاتیك كه خوی میهره بان چاکه کارانی خو شده ویت واته
 لیبوردن و به خشینیك كه چاکه بیت و شوینی نه و بگریته وه،
 نهك لیبوردنیك كه بیته هوی زیاده رق و قین و دلساردی
 دروستکردن. هر له بهر نه وهیه كه خوی به سوز و بالاده ست
 ده فرمویت ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ (النوری: ۴۱).
 واته: نه و كه سهی لیخوشبوونی به بیت و چا و پوشی و
 چاكسازى بكات، نه وه پاداشتی لای حرایه، به راستی خوا
 سته مكارانی خوش ناویت...

سيفه تی بینجه م: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ فاحشه نه و
 تاوانانهیه كه زور ناشیرین و قیزه و نرینه كه نه واندهش تاوانه
 گه و ره كانن، وهك: كوشتنی كه سیكی سی تاوان به ناههق،
 نازاردانی دایك و باوك، خواردنی ربیبا، خواردنی مالی هه تیو،
 پشت هه لکردن له جهنگدا، زینس و اوین پیسی، دزی
 و هاوشیوه كانی. به لام سته م كردن له نفس (وه كو له نایه ته كه دا

هاتووه) نهوا گشتگیرتره تاوانی بچوک وگه ورهش ده گریته وه، جا بۆیه که سیڤ که تاوانیڤ نه نجام ده دات بیری گه ورهیی وبلندی نهو خویه ده کاته وه که سه ریچی به رانبه رکردو وه، بۆیه ترس و بیم دایده گریته، وه بیری ره حم و به زهیی و میهره بانی نهو ده کاته وه ده ست ده کات به هه ول و کوشش لهو پیناوه دا وه کاره کانی ده گریته بهر و داوای لیخوشبوون و سپرینه وهی تاوانه کانیان له خوا ده کهن، که وهش به داپوشینی و سزانه دانیان له سه ری، وه داوا له هیچ که سیڤکی تر ناکه ن بۆ نهو مه به سته چونکه ته نها خوا ده سه لاتی نه وهی هه یه و له توانیدا هه یه بۆیه پروو لهو ده کهن.

سيفه تي شه شه م: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته بهردهوام نابن له سه ر تاوان و گوناها، له کاتیڤ کدا ده زانن که نه وه تاوانه و سه ختی سزاوتولهی خواش ده زانن و په حم و نزیککی لیخوشبوونی خواش ده زانن بۆیه واز دینن و زووده ست هه لده گرن و پروو ده که نه تۆ به په شیمانی، سووربوون

و بهرده وامی له سهر تاوان له گهل زانینی نهو خالانهی
 که باسکران تاوانه بچوو که کان ده کات به گه وره و بکه ره که ی
 تووشی نه ههلهتی و به ده ختی ده کات. بویه کاتی خویهتی
 به راستی ههول به دین نهو سیفه ته جوانانه له خوماندا
 به رجهسته بکهین و خومانی پی برازینینه وه، چونکه سویند
 به خوا دونیا مان بو ده کاته به ههشت و سهریشمان له به ههشتی
 نهو دونیا وه ده ده کات، جا که وابی تایا مافی خوی نیه که
 خومان وایبکهین؟ به ریزان با خه می قیامه تمان هه بی چهنکه
 نهو به ره و نیمه و نیمه و نیمه به ره و نهو ده رۆین، پیش
 هه زار و چواره دو بیسه سال خوا فەر موویه تی قیامهت نزیکه و
 نزیکیش بوته وه، نهی ئیستا؟ خوشه ویلستان که سمان نازانین
 که ی ده مرین به ده ده زانین که ده مرین ده زانین زیندویش
 ده کرینینه وه، جا که کهر نهو زانینه سوودمان پی نه گه یه نیت
 نهو به دلنیا ییه وه زیانی ههیه بومان .

خوای گه وره له نایه تیکی به پیزی تردا هر سه بارهت
به م باسه گرنگه ده فرمویت :

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ
(۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
فَاعِلُونَ (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَى
أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنْ
ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷) وَالَّذِينَ هُمْ
لَأَمَانَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ (۹) أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (۱۰) الَّذِينَ يَرِثُونَ
الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (المؤمنون).

واته: به راستی خدایکانی خاوهن ټیمان و برودار سهرکه وتوو
رزگارن، چونکه خاوهنی نهم سیفته به رزانهن: نهوانه ن کله
نویژه کانیاندا خوشکین و ملکه چن و هه رده م به ترسه وه
نویژنه کهن و به رانبهر به خوا ته هلی شهرمن، نهوانه شن کله
به رانبهر کارو کرداری پر و پوچ و شتی بی ماناو بی سود پروو

ھەلەدەسورپىنن پشت ھەلەدەكەن، وە ئەوانە بەھەژارو بى ئەويان
 زەكات دەدەن، وە پارىزەرى داوينىاتن، خۇيان لەھەموو
 پىگەيەكى ياساغ وناشەرى دەپارىزن وە لەھە جى بەجىکردنى
 ئارەزووكانيان خۇپراگرن، مەگەر لەگەل ھاوسەرى خۇيان يان
 لەگەل كەنيزانيان (ئەوانەى مولكى خۇيانن) جا بىگومان
 لەورپىيەو لەومەكراوناين ولييان ناگىرى، ئىنجا ھەركەسى
 لەغەيرى ئەو پىگەيەو ھەول بەدا بۆ جى بەجىکردنى ئارەزووى
 خوى وەك زىناو نىريازى... ئەو جۆرە كەسانە ئەو پەفتاريان
 بىت دەست درىژكەرو سەنوو بەزىنى لەئەلەزەبەدەرن،
 ئەوانەش كە چاودىرو پاگرى سپاردەوبەلەن وپەيان خۇيانن،
 وە ئەوانەش كەلەسەر نوپەركانيان دەوامكارن رەيانپارىزن،
 تەمەلەيان تىدا ناكەن ونايانفەوتىنن ولەكاتى خۇيان بەتەواوى
 پايمەومەر جەكانىسەو جىبەجىيان دەكەن، ھەر ئەوانەن
 مىراتگران وخواەنى بەھەشت، ئەوانەى دەبنە خواەنى (فیردەوس)
 بەھەشتى بلىند وپەمىرات تەبىسەن، بەھەتاھەش تىيدا
 ئەمپەنەو.

نهم نایه ته پیروژه چند سیفاتیکی به دهشتیه کانمان بۆ باس ده فرموی، وا له خواره به خال باسیان لیتوه ده که یی بۆ نه وهی بۆ خوینهری ئیسلام ویست پروون بیست وخۆمانی پی برازینینه وه.

سیفه تی یه کهم: ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ نهوانه ی که بروایان هیناوه به خواو به هه موو نهو شتانه ی که ده بیست باوه ری پی بهیتریت له فریشته و په رتوو که ناسمانیه کان و پیغه مبه ران و پروژی دوا یی و قه زاقه ده ر (خیر و شه ری)، باوه ریان بهو شتانه هیه به باوه ریك که وه ریان گرتوو و پازین لیتی و ملکه چن بۆی به کردار و گوفتار.

سیفه تی دووهم: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ دلیان ناماده یه له نویژداو نه ندانه کانی جهسته شیان نارام و نی جووتنه، ههست بهوه ده کهن که له نویژه کانیا ندا وه ستاون به پیوه به ران بهر خه رای گه وره و میهره بان به فخر مایست و گوفتاری پیروزی خۆی قسه ی له گه لدا ده کهن و به زیکرو ی نهو لیتی نزیک ده بنه وه، و به دوعا و پارانوه په نای پی ده بن، به به دل و ناخ و جهسته وه نهوانه خاشعن و بیریان لای نویژه کانیا نه

سيفه تی سنيهم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾.

(لهغو) بریتیه له ههموو ووتەوکرداریکی بێ سوودوبی کەلک، ئەوان لەمانە دوورن و تەنانەت هەر کۆڕومەجلیسێک لەغویشی تێدا بکریت ئەوان خۆیان لێ دەپاریزن و بەشداری تێدا ناکەن لەبەر هێمەت بەرزى و زۆر سووربوونیان لەسەر چاکەکاری بۆیە کاتی بەنرخى خۆیان لەو شتاندەدا بەسەرنابەن و نافەوتینن، هەروەکو چۆن نوێژەکانیان بەخشوع دەپاریزن بەهەمان شێوەیش کاتەکانیان لەلەناوچوون دەپاریزن، نەگەر ئەوانە خۆیان لەشتی پاریزن کە سوودی تێدا نەبیّت ئەوا بەدلتیاییهوه خۆیان لەشتانێک دەپاریزن کە زەرەروزیانی تێدا یە.

سيفه تی چوارهم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ ئەوانە

زەکاتی مالهەکیان بەشیوێهەکی جوان دەردەکەن، بێ ئەوەی زۆر لەخۆیان بکەن و بەدڵ گران یەو ئەو پەرسشە ئەنجام بەدەن، بەلکە بە ڕووەگەشی و بەخۆیەکی خێرا و مافی هەژارونەدارانی لێدەردەکەن.

سیفہ تی پینجہم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَرْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ (۵)
 إِلَّا عَلَى أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ
 نهواندی داوینسی خویان پاک راده گرن و ده پیاریزن له هر
 کار و کرداریکی قیزه ونی ناشه رعی و هک زینا و نیازی، چونکه
 سه ریچی خوی تیدایه و دارمانی ره وشتی و کومه لگایه،
 وه هروه ها چاویشیان له نه زهر کردن و تیروانین بو نامه حرم
 ده پاریزن و ده ستیان له بهر که وتن و لیدانی جهسته ی نامه حرم
 ده پاریزن، وه زوریک له زانایان هم نایه ته ده که نه به لگه له سر
 حرام بوونی ناوهیئانه وه به ده ست، چونکه نه وه به کارهیئانی
 داوینه له جگه له خیزان و که نیزه کدا.

سیفہ تی شه شه م: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾
 نه مانه ت نه وهیه که کرداریک یان گو فتاریک
 بهر اسپارده بزانیئت، جا نه وهی به نهیئنی قسه یه کی لا تکرد
 نهوا تو ی پاسپاردوه، وه نه وهی کاریکی نه نجامدا له لات و پیی
 ناخوش بوو که خه لک پیی بزانیئت نهوا تو ی به جیتی

باوهر داناوه، وه نه وهی شتیکی لادانای له بهر ده سپاکیت نهوا
توی به نه مین و ده سپاک داناوه، وه ههروه ها نهو په یاننامه و
گریبه ست و نه زرانهش ده گریته وه له نیوانی خه لکیدا که نه نجام
ده دریت. هه ربویه به هه شتیه کان نه مانه تی نیوان خویان و خواو
خویان و خه لکی ده پاریزن.

سیفه تی ده وتهم: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ﴾ پاریزگاری ده کهن له نویژه کان له وهی بروات بیان
که و کورتی تییدا بکهن، نه وهش به وه ده بییت که له کاتی
خویدا نه نجام بدریت و به شیوهیه کی دروست و ته و او سه راج
وپایه به یو یستیه کانی به جی بهیتریت.

خوینا هری چاکه خواز: خوی پهروه ردگار له قورخانه که پا له
زور شینی تردا باسی سیفاتی به هه شتیه کانی کردوه به یان
و به جوانترین و ته و او ترین شیواز باسی فرمووه، به لام نه وهی
باسکبان له سیفه ته هه ره گرنه و زور په یوه سته کانه به به شتی
به هه نه به وه، به شیوهیه که هه ریه که له وانه له ته و او که ریه نه

نیمانه و کهم و کورتی تییدا کهم و کورتیه له نیمان ویاوهر، دهبا
پیکهوه کو مه لگه یه کی به ههشتی پیک بهینین بو نهوهی ژیا نی
دونیا مان وینهی به ههشت بیت و دوور بیت له ههر سیفاتیک
نانیسلامی و نامروژانه.

وا ئیستا دینه خزمهت فهرمووده شیرینه کانی
پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) باسی سیفاتی به ههشتیمان
بو بکات:

له نه بوهوره یهروه (په زای خوی لی بی)، پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت: ((مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا
سَهَّلَ اللّٰهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ)) [رواه مسلم].

واته: نهوهی پیکه یه ک بگریته بهر بو به دهسته یانی زانست
نهوا خوی گه وره: پیکه ی چوونه به ههشتی ناسان ده کات.

له هه مان سه رچاره دا دیسان پیغه مبهه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
ده فهرمویت: ((أَنَا أَذْلَكُكُمْ عَلَى مَا يَمْحُو اللّٰهُ بِهِ الْخَطَايَا وَيَرْفَعُ
بِهِ الدَّرَجَاتِ؟ قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللّٰهِ قَالَ: إِسْبَاغُ الْوُضْوءِ

عَلَى الْمَكَارِهِ وَكَثْرَةِ الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ وَانْتِظَارِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ)) [رواه مُسْلِم] واته: نایا هه والتان پی بدهم سه بارهت به شتیک که تاوانی پی ده سرپیتته وه و پله و پاییه ی پی به رزده بیتته وه؟ و تیان به لئی نه ی پیغه مبهری خوا، نه ویش فهرمووی: ده ستونویژگرتن به تیروته سه نی و به ته واوی له کاتی بوونی نه زیهت و ناره حه تی ، و زور هه نگاونان بو مزگه وت و چاره ری کردنی نویژ دوا ی نویژ.

له عومهری کوری خه تابه وه (ره زای خوا ی لی بی)، پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فاسویت : ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ ، فَيَسْبِغُ الوُضُوءَ ، ثُمَّ يَقُولُ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)) [رواه مسلم] .

واته: هیچ به کیک له نیه نه که ده ستونویژ به جوانی بگریت و پاشان بلیت: شاهیدی ده دم که شیچ په ستراوێک نیه

شایسته‌ی پرستن بیّت به حق جگه له الله و محمدیش بنده
و نیردرای خواجه، نهوا هشت دهرگاکه‌ی به هشتی بو
ده کریته‌وه له ههر کامیه‌وه ویستی ده‌رواته ژووره‌وه.

له عوسمانی کوری عه‌فانه‌وه (په‌زای خوای لی بی)،
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمویت : ((مِنْ بَنِي
مَسْجِدًا يَتَغِي بِهِ وَجَهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ يَتًا فِي الْجَنَّةِ)) [متفق
عليه]

واته: نه‌وه‌ی مزگه‌وتیک دروست بکات ته‌نپا له‌پیناوی خوادا
نه‌وا خوای گه‌وره مالیکی له‌به‌هشت بو دروست ده‌کات.

له‌عوباده‌ی کوری صامته‌وه (په‌زای خرای لی بی)،
پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فرمویت : ((خَمْسُ
صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ وَلَمْ يُضَيِّعْ
مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ
الْجَنَّةَ)) [رواه الإمام أحمد و أبو داود والنسائي ، له طرق بقوى بعضها بعضاً]

واته : پینج نویژن نه‌وانه‌ی که خوای په‌روه‌دنگار قه‌رزى کردون
له‌سه‌ر بنده‌کانی ، جا نه‌و که‌سه‌ی نه‌نجامیان بدات به ته‌واوی

و هیچیان لی نهفه و تیننّ به هوی بایه خپننه دانیان ، په یانی ده بیت لای خوی په روه ردگار که بیخاته به هشته وه .

له سه و بانه وه (په زای خوی لی بی) که پر سیاری له پیغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد ده باره ی کرده وه یه که بیخاته به هشته وه ، نه ویش فهرمووی :

((عَلَيْكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ فَإِنَّكَ لَا تَسْجُدُ لِلَّهِ سَجْدَةً إِلَّا رَفَعَكَ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْكَ بِهَا خَطِيئَةٌ)) [رواه مسلم] .

واته : نه گهر نه ته وئېجته به هشته وه نه و زور سوجه بو خوا به ره (زور نه یزیکه) چونکه هیچ سوجه یه که نابیت بو خوا نیلا خوی گه وه په یه که به رزت ده کاته وه هله و تاوانیکت له سر ده سریتته وه .

له نوم جه بیبه وه (په زای خوی لی بی) ، پیغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت : ((مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يَصْلِي لِلَّهِ تَعَالَى فِي كُلِّ يَوْمٍ اثْنَيْ عَشَرَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ فَرِيضَةٍ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ)) [رواه مسلم] .

واته: هیچ به‌نده‌یه‌ك نیه كه له هه‌موو پۆژێكدا دوازه ركات نوێژی سوننه‌ت بكات جگه له‌فه‌رزه‌كان ئه‌وا خوا مالێكی له‌به‌هه‌شت بۆ دروست ده‌كات.

وه مه‌عازی كۆپی جه‌به‌ل (په‌زای خوای لی بی) په‌رسیاری له پیغه‌مبه‌ر كرده‌و تی هه‌واڵم به‌ده‌ری سه‌باره‌ت به‌ كرده‌وه‌یه‌ك كه بمخاته به‌هه‌شته‌وه‌و دوورم بمخاته‌وه له ناگر، نه‌ویش فه‌رمووی:

((لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ يَسِرُهُ اللَّهُ عَلَيْهِ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ الرَّمْضَانَ، وَتَحْجُّ الْبَيْتَ)) [رواه أحمد والترمذي وصححه].

واته: به‌پاستی په‌رسیارت له‌شتیكی گه‌وره كرده‌، وه ئاسانه بۆ كه‌سێك كه خوابۆی ئاسانی كرده‌بێت، خوابه‌رسته‌وهاوبه‌شی بۆپه‌یارمه‌ده‌، نوێژبكه‌و زه‌كات ده‌ربكه‌و پۆژووی په‌مه‌زان بگه‌ره‌و چه‌جی مالی خوایش بكه‌.

له سه هلی کوری سه عده وه (په زای خوای لی بی)،
پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموی: ((إِنْ فِي الْجَنَّةِ
بَابًا يُقَالُ لَهُ الرِّيَّانُ يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَدْخُلُ
مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ)) [متفق علیه].

واته: له به هشتدا ده رگایه که هیه پی دی دوتریت په یان که
ته نها پوژووه وانانی پیدا ده پونه ژووره وه که سی تری پیدا
ناچیته ژوور.

له ته به هوره هره وه (په زای خوای لی بی)، پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فرموی: ((الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا
بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ)) [متفق علیه] واته:
عومره یه که بو عومره یه کی تر ده بیته که فاره تی تاوان
له نیوانیاندا، وه که جیکی قبول کراویش هیچ پاداشتیکی نیه
به هشت نه بیته.

له جابره وه (په زای خوای لی بی)، پیغه مبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) ده فرموی: ((مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ نِسَاتٍ يُؤْوِيَهُنَّ

وَيَرْحَمُهُنَّ وَيَكْفُلُهُنَّ [وَيُزَوِّجُهُنَّ] ^(۱) فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةُ ،
قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ ؟ قَالَ : وَإِنْ كَانَتَا
اثْنَتَيْنِ ، قَالَ : فَرَأَى بَعْضُ الْقَوْمِ أَنَّ لَوْ قَالَ : وَاحِدَةً ؟ لَقَالَ :
وَاحِدَةً ^(۲) | صحيح سنن الترمذي رقم : (۳۳۷۷) .

واته : هه كه سيك سى كچى هه بيٽ و بيانگريته خوى و
به خويان بكات و به بهزى بيٽ بهرامبهريان و كهفالهتى
داين كردنى پيداويستى يه كانيان بو بكات و سه ره رشتيان
بكات و بيانداټ به شوو نهوا بههشتى مسوگر كردوو به
هاتا هه تايى ، ووترا : نهى پيغه مبهري خوا نه گهر دوو
كچيش بيٽ ؟ فهرمووى : نه گهر دوو كچيش بيٽ ، ده لايٽ :
هه نديك له خه لكه كه وتيان : نه گهر بوترايه : يهك كچيش ؟
ده يغه رموو : يهك كچيش .

قال الإمام السندي في تخریج هذا الحديث : (رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري
والطبراني في "الأوسط" وزاد : "ويزوجهن") ، قلت : أقر الشيخ الألباني قول السندي في هذا
ونقله في "الصحيحة" مقرأً له أيضاً فقال : (والحديث أورده السندي في "الترغيب" : (۳) /
۸۴ — ۸۵) ، وقال : (رواه أحمد بإسناد جيد والبخاري والطبراني في "الأوسط" وزاد :
"ويزوجهن") (سلسلة الأحاديث الصحيحة : (۲۴ / ۳ — ۲۵) الحديث رقم : (۱۰۲۷) .

له نه بو هورهیره وه (رهزای خوای لی بی) که ده لیت
 پرسیار کرا له پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده باره ی
 زورترین شتیک که خه لکی ده باته به هه شته وه، نه ویش
 فرموی: ((تَقْوَى اللّٰهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ)) (رواه الترمذی وابن حبان فی
 صحیحہ). واته: ته قوای خواو ره وشت جوانی.

به ریزان نه وانیه که باسکرا کۆمه لیک بوو له ناکاره کانی
 نه هلی به هه شت له قورنان و فرموده کاندا، به پشتیوانی خوا
 وا رووغان کرده وه به زمانی شیرینی کوردی بو که سییک
 که به هه شتی ده ویت و نه یه وی پیتی بگات .

أَسْأَلُ اللّٰهَ أَنْ يَسِّرَ لَنَا وَلَكُمْ سُلُوكَهَا وَيُثَبِّتَنَا عَلَيْهَا إِنَّهُ جَوَادٌ
 كَرِيمٌ وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِينَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

